

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

40M

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnośzeniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 228. — Rok V.

Kraków, wtorek 22 sierpnia 1922 r.

Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Przerwany lot aeroplanem na około świata.

Powszechną sensację w kołach lotniczych wywołał projektowany lot aeroplanem naokoło świata, którego podjął się angielski major Blake.

Jak wiadomo major Blake wyjechał w podróż tą na specjalnie do tego celu zbudowanym aeroplanie wraz z dwoma pasażerami. Major Blake przeleciał z Londynu szczęśliwie całą Europę i wylądował w Indjach w Kalkucie.

Okazało się jednak, że aeroplan nie bardzo nadaje się do tej podróży. W Kalkucie więc zdecydowano się dalszą podróż odbyć w hydropłynie i major Blake sprzedał swój aeroplan na licytacji za 17 000 rupii. Czy sam jednak major będzie mógł podjąć lot — niewiadomo, ponieważ — jak donoszą z Kalkuty — major Blake zachorował.

Nasza rycina przedstawia ów gigantycznych rozmiarów aeroplan majora Blake oraz podobiznę nieustraszonego podróżnika.

Komisya reparacyjna pertraktuje z Niemcami

Berlin, (AW) W niedzielę przybyli do Berlina członkowie komisji reparacyjnej i bezwzględnie odbyli posiedzenie. Dzisiaj przed południem rozpoczną się pierwsze obrady komisji wraz z przedstawicielami rządu niemieckiego.

Niemcy zgodzą się na żądania Francji.

Warszawa Korespondent „Rzeczypospolitej“ donosi, że w kołach paryskich utrzymuje się przekonanie, że delegaci otrzymają od Niemiec żądane gwarancje tak, że będzie im można udzielić moratorium. Mówią nawet o tem, że rząd niemiecki zamierza oddać w zastaw zasoby złota Banku Rzeszy wartości 1 miliarda marek złotych. Byłby to już zastaw dostateczny i gdyby ta nadzieja spełniła się, wówczas Francja nie miałaby więcej powodu sprzeciwić się udzieleniu Niemcom moratorium i wszelkie trudności byłyby tem samym usunięte. W tutejszych kołach politycznych podkłada się z zadowoleniem tę skłonność do ustępstw rządu niemieckiego.

Powiększenie policji na czas wyborów

TRUDNOŚCI PRZEDWYBORCZE. — OBWODY WYBORCZE W MAŁOPOLSCE. — POLICJA BĘDZIE POWIĘKSZONA.

Warszawa (AW) Z ministerstwa spraw wewnętrznych otrzymał przedstawiciel Agencji Wschodniej następujące uwagi o czynnościach przedwyborczych: Przygotowania do wyborów ze strony odnosnych władz, są w całej pełni i idą bardzo sprawnie. Największą troskę sprawia ta okoliczność, że gminy czy małe miasteczka nie będą mogły zdążyć na czas wyznaczonego terminu wyborów wobec czego cały ciężar pracy spadnie na władze administracyjne. Również niedostateczna ilość linii kolejowych na kresach oraz niedomagania tamtejszych urzędów pocztowych utrudnią w znacznym stopniu sprawne funkcjonowanie aparatu wyborczego.

Podobnie i organizacja obwodów wyborczych w Małopolsce, gdzie każda gmina stanowi dla siebie odrębną jednostkę wyborczą sprawi wiele trudności w dobrem funkcjonowaniu wyborczego aparatu. Cała trudność leży w tem że gminy w Małopolsce są często jednowioskowe, tak że ciężko będzie na takim terenie zorganizować wybory. Odnosne czynniki w ministerstwie są jednak przekonane, że nie zajdzie nic takiego, co by mogło przeszkodzić w dotrzymaniu terminu wyborów. Sprawa przynależności państwowej polskiej będzie bardzo liberalnie traktowana. Posługiwać się będzie można metrykami, paszportami i t. p. dokumentami. Wskazanem jest jednak, ażeby kaźden z wyborców zaopatrzył się w dowód osobisty z odnosnego starostwa, gdyż w ten sposób uniknie się zamieszania na listach wyborczych.

Jedną z palących kwestyj, którą ministerstwo stara się już teraz rozwiązać jest sprawa organizacji służby bezpieczeństwa w czasie właściwych wyborów. Wobec szczupłości personelu policji wyłazszają, że będzie 18.000 komisji wyborczych wymagających asystencyi policyjnej zajdzie potrzeba powiększenia aparatu bezpieczeństwa publicznego.

OŁÓWKI „Majewskiego“
GUMĘ do wycierania „Myszka“
ZESZYTY, TORBY szkolne, RYSIKI itd.

poleca

hurtownie po cenach fabrycznych

DOM HANDLOWY

FR. WOJAŚ - Kraków, Łobzowska 12-14.

Posiedzenie Rady Najwyższej w Paryżu.

W obradach weźmie udział szef misji francuskiej w Polsce. — Radzic będą nad ewentualnymi sankcjami wobec Niemiec.

natorzy Strasburga i Metz. Oprócz tego, jak podaje dalej powyższa informacja, mają wziąć udział w posiedzeniu szefowie francuskiej misji wojskowej w Polsce i Czechosłowacji, generałowie Dupont i Mittelhausen, nadle szef belgijskiego sztabu generalnego i komendant wojsk belgijskich nad Renem.

Wiedeń. (PAT) „Neues Wiener Blatt“ donosi z Frankfurtu, że z inicjatywy Milleranda zwołal marszałek Foch posiedzenie Rady Najwyższej, w którym weźmie udział marszałek Pétain, Fayolle, Nollet i de Gaulle. Z tym ostatnim odjeżdżają do Paryża wszyscy generałowie wojsk nadreńskich i guber-

Mesjanizm syonistyczny.

Lwów. (AW) Korespondent „AW” z nad Zbrucza donosi: Powstała w roku 1916 sekta mesjan-syonistów rozwija ostatnio na Ukrainie przy poparciu władz sowieckich żywą działalność wśród ludności także chrześcijańskiej. Przejściowym stopniem wspomnianej sekty będącej

odłamem mozaizmu są t. zw. sobotnicy święcący sobotę. Do sekty tej przystąpiło wiele chłopów w guberniach jekaterynosławskiej, chersońskiej i kijowskiej. Władze sowieckie udzielają wymienionym sektom wydatnego poparcia organizacyjnego i finansowego.

Katastrofa kolejowa pod Lublinem.

Lublin. (PAT.) Dziś o godzinie 4.30 pociąg pospieszny idący z Kowla do Warszawy wskutek złego nastawienia zwrotnicy kolejowej najechał na stojący na stacji Ninkowice pod Lublinem pociąg towarowy. Pociąg pospieszny zdołano zahamować, niemniej jednak wskutek zderzenia 3 wagony pociągu kuryerskiego zostały uszkodzone a 3 zgruchotały oraz 7 wagonów pociągu towarowego uległo zupełnemu rozbitiu. Wypadku w ludziach nie było, jedynie 3 osoby ze służby kolejowej zostały lekko ranne.

Rocznica powstania na G. Śląsku.

Katowice. (PAT.) W niedzielę dnia 20 bm. obchodzono uroczystości na całym Górnym Śląsku rocznicę powstania. Jeden z piękniejszych obchodów odbył się w Mysłowicach. Pochód liczący około 6000 osób wyruszył do Stupny, gdzie odbyło się odsłonięcie pomnika wzniesionego na cześć poległych bohaterów górnośląskich. Po odprawieniu mszy połowej ogłoszono cały szereg przemówień. W zastępstwie dowódcy korpusu śląskiego gen. Szeptyckiego wziął udział w uroczystościach pułk. Prochazka i rotm. Saszewski. Pułk. Prochazka złożył wieniec u stóp pomnika. Następnie pochód ruszył na cmentarz myślowicki, gdzie pochowanych jest 27 powstańców. Na omentarzu ogłoszono przemówienia, poczem pochód udał się do kopalni myślowickiej, gdzie w czasie powstania rozstrzelano kilku powstańców. Na rynku w Mysłowicach odbyła się w dalszym ciągu uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej ku czci rozstrzelanych tam dwóch powstańców. Uroczystość zakończono odśpiewaniem „Roty” Konopnickiej.

Dobre towarzystwo.

Zawarty we czwartek blok wyborczy mniejszości narodowych, obejmuje stronnictwa niemieckie, żydowskie, niemieckie, ukraińskie, litewskie i białoruskie i eserów rosyjskich z niemieckiej. Ze strony żydów, którym zagwarantowano trzecią część zdobytych mandatów, należą do bloku syoniści, folkiszi i ortodoksi, nie należą zaś kupcy żydowscy, socjaliści i komuniści.

AL. DUMAS (oilec).

1001 OPOWIEŚCI O DUCHACH.

PRZEŁOŻYŁ St. KULINSKI. 19

Tymczasem jeden z owych strasznych procesów, najstraszniejszy ze wszystkich, pograżył nas w smutku głębokim.

Był to proces królowej Maryi Antoniny.

Męczące przesłuchanie rozpoczęte 4 października odbywało się w pospiesznym tempie; 14 października stanęła przed trybunałem rewolucyjnym, 16-go o 4 nad ranem została skazana na śmierć, a o 11-tej tegoż samego dnia zginęła na szafocie.

Rano tego dnia otrzymałem od Solange list, w którym pisała, że takiego dnia nie może spędzić bez widzenia mnie.

Przybyłem około drugiej do naszego małego mieszkania przy ulicy Taranne i zastałem Solange we łzach. I mnie samego głęboko wzruszyło to zdarzenie. Królowa była dla mnie tak dobra w dniach mego dzieciństwa, że zachowałem żywe wspomnienie jej dobroci.

O, dzień ten na zawsze pozostanie w mej pamięci! Była to środa; w Paryżu panował nie tylko smutek, lecz groza.

I ja uczuwałem dziwne ścisnięcie serca, coś jakby przeczucie wielkiego nieszczęścia. Usiłowałem pocieszyć Solange, pieszcząc w moim objęciu, lecz brakło mi słów pociechy, gdyż nie było jej w sercu.

Noc spędziliśmy razem; noc smutniejszą jeszcze niż dzień. Przypominam sobie, iż jakiś pies, zam-

Bochenek chleba w Wiedni 4190 koron

Wiedeń. (AW.) Wraz ze spadkiem kursu koron austriackich, rosła cena artykułów żywności; bochenek chleba kosztuje od czwartku 4190 koron.

Chwila bieżąca.

Kraków, dnia 21. sierpnia 1922.

Orgie wywozu towarów z Polski.

20 WAGONÓW BYDŁA SZŁO DO NIEMIEC. — STAROSTWO I WOJEWÓDZTWO BEZRADNE

Posterunek policji państwowej w Szczakowej przytrzymał na stacji kolejowej tuż przed wyjazdem 20 wagonów świń. Zawiadomione o tem Starostwo w Chrzanowie oraz Województwo nie zdecydowały dotąd czy wagony te cofnąć do Krakowa, skąd wyszły, czy też pozwolić na wywóz i zasilenie setkami świń konsumentów w Niemczech. Wagony stoją trzeci dzień na stacji. To są przyczyny dla których w Krakowie widać zamknięte lub pustką świecące masarnie. Oto owoce i następstwa wolnego handlu.

Prezydium miasta wysłało na ręce premiera Nowaka telegram następującej treści: „Masowy wywóz bydła i wędlin przez Śląsk poza granice państwa wywołuje ogromną wyżkę cen bydła i mięsa, oraz powoduje brak mięsa w Krakowie. Równocześnie niebywała drożyzna i brak maki wygląda ludność i wywołuje ogromne rozgoryczenie. Upraszamy o konieczne zarządzenia, a przede wszystkim o ścisłe zamknięcie zachodnio-południowej granicy państwa”.

Akcyja zapoczątkowana przez pismo nasze poruszyła wreszcie prezydium miasta, które przypomniało sobie po długim namyśle jakie ma obowiązki wobec obywateli.

Jak dowiadujemy się, niezależnie od wystąpienia krak. prezydium miasta, zwrócił się także wojewoda Gałeczki do władz centralnych z memorandumem, domagającym się ścisłego zamknięcia granicy zachodnio-południowej celem uregulowania obrotu bydłem.

O ile chodzi o zwalczanie drożyzny pieczywa, władze krak. rozpoczęły wreszcie akcyję zmie-

knęty w pokoju pod nami, od drugiej godziny ciągle wyl.

Rano dowiedzieliśmy się, co było tego przyczyną. Pan tego zwierzęcia wyszedł, zabrawszy klucz ze sobą; na ulicy zatrzymano go, zaprowadzono przed trybunał rewolucyjny, o 3-ej skazano na śmierć, o 4-ej ścięto.

Musielismy się rozłączyć. Nauka w szkole, gdzie była zatrudniona Solange, zaczynała się o 9 rano. Szkoła ta leżała za ogrodem botanicznym.

Zwlekałem z pożegnaniem; ona sama długo nie mogła oderwać się odemnie. Lecz dwudniowa nieobecność spowodowałaby dochodzenia, które dla Solange — w jej położeniu — mogłyby się stać niebezpieczne.

Sprowadziłem powóz i towarzyszyłem jej aż do rogu ulicy Fosses-Saint-Bernard; tutaj wysiadłem, pozostawiając ją samą. Przez całą drogę trwaliśmy w uścisku, nie mówiąc ani słowa, zaś lzy nasze, ściekając po policzkach do ust mieszały się i słodycz pocałunków zaprawiały gorczyczą.

Wysiadłszy z fiakra nie poszedłem w swoją drogę, lecz stałem jak przykuty na tem samym miejscu, ścigając oczyma unoszący ją powóz. Ujchawszy ze dwadzieścia kroków powóz zatrzymał się; Solange wychyliła głowę przez okno, jakby odgadując, że jeszcze nie odszedłem. Podbiegłem do niej, wskoczyłem do fiakra i zamknawszy okna, znowu chwyciłem ją w objęcia. Wtem wybiła dzwoniąca na zegarze Saint-Etienne-du-Mont. Otarłem jej lzy, zamknąłem usta potrójnym pocałunkiem, wyskoczyłem z powozu i oddaliłem się szybko.

Zdawało mi się, że Solange wołała za mną, lecz te lzy i zwłoka mogły zwrócić uwagę. Zdobyłem się na odwagę nieoglądania się.

Zrozpaczony powróciłem do domu; dzieci cały

spędziłem na pisaniu listu do Solange i wieczór wysłałem go.

Zaniósłszy ten gruby list na pocztę, zastałem tu już pismo od niej. Donosiła, że ją spotkała naganą; połajano ją i zagrożono na przyszłość odebraniem wychodu.

Jej najbliższy wychód przypadał na niedzielę, lecz Solange zaklinała się, że mimo wszystko musi mi dziś zobaczyć, choćby miała wskutek tego zerwać z przełożoną pensyi.

I ja przysięgłem to samo; gdyż gdyby mi przyszło nie widzieć jej całe siedm dni, musiałbym chyba oszaleć.

Przytem Solange wyrażała pewną obawę; mówicie, gdy przyszedłszy do pensjonatu, zastała tam list od ojca, zdawało jej się, że list ten był naruszony.

Noc i dzień następny przepędziłem w niepokojach. Jak zwykle, napisałem list do Solange, poczem mając tego dnia robić swe doświadczenia, około trzeciej udałem się do brata, by go wziąć ze sobą do Clamart.

Nie zastawszy go w domu, poszedłem sam. Była wstretna niepogoda; niepocieszona matka wylewała strumienie deszczu, który zwiastował nadejście zimy. Przez całą drogę słyszałem wyjące głosy, wywołujące nazwiska tych, którzy zostali tego dnia skazani na śmierć. List ich była długa; byli tam mężczyźni, kobiety i dzieci. Krwawe żniwo zapowiadało się przegorzałym i nie miało mi brakować roboty tego wieczora.

Dni były już bardzo krótkie. Gdym o godzinie czwartej zaszedł do Clamart, nastąpiła już wiec noc.

(Ciąg dalszy nastąpi)

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

— 000 —

Skandaliczne praktyki polskich władz w Ameryce.

(Do pamiętnika rządów lewicowych).

Tania podróż po złote runo. — Jak można wyludzać pieniądze. — Genialny syn genialnego ojca. — Polskie progi kolejowe pod amerykańskie pociągi. Pensa konsula polskiego i ministra Stanów Zjednoczonych? — Istne bagno.

Troskliwy o dobro emigrantów rząd, zawarł umowę z liniami okrętowymi, że na każdym większym statku, wiozącym emigrantów, jedzie na koszt skarbu państwa mąż zaufania i opiekun wychodźców, który ma czuć wad nad ich podróżą. Nasi kochani a sprytni lewicowcy — wysyłają tą taną drogą swoich agitatorów do Ameryki. Wśród wielu innych jechał w ten sposób znany agitator socjalistyczny, Piotrowski (żyd), a także jechała za protekcją pani prezydentowej Poniłkowskiej jej koleżanka szkolna, Dr. Wyczulłowska. Jesteśmy ciekawi, a dowiemy się o tem z pewnością, czy w ten sposób na koszt państwa odbywa swą podróż agitacyjną p. Moraczewski?

Socjaliści utworzyli w Ameryce biuro przesyłek pieniężnych do Polski. Głównym komendantem tego interesu była znana na bruku warszawskim kandydatka do Sejmu, Praussowa (żydówka). Na tem skromnym przedsiębiorstwie zarobili 72.000 dolarów, t. j. licząc przeciętnie 6 tysięcy za dolara, około 432 miliony marek polskich. Spodziewając się wyborów na wiosnę b. r., podjęli tę sumę z banków amerykańskich i przewieźli ją do Polski. Niestety, — życie i agitacja jest kosztowna, — pieniądze się rozlały i dzisiaj trzeba znów pukać do Ameryki. Czy jednak znowu uda się naciągnąć robotnika, obdarłszy go ze skóry przy przesyłce pieniędzy na miliony to bardzo jest wątpliwem. Czyha że głupota ludzka jest wieczna.

Syn generała Jacyny, adiutanta Naczelnika Państwa, 23-letni młodzieniec, je atache wojskowym przy poselstwie polskiem w Stanach Zjednoczonych. Pobiera pensję miesięczną 800 dolarów, t. j. 4.800.000 marek polskich. Amerykański świat wojskowy jest wprost zdumiony przyrodzoną zdolnością mł. Polaków, którzy w 23 roku życia potrafią reprezentować militarystę polski. Niechaj się nie dziwią zupełnie, bo my mamy takich Napoleoneków tysiące.

Progów kolejowych nie wolno wywozić z Polski. Cudem jednak jakimś koleje wschodnio-amerykańskie progów polskich używają na setki tysięcy sztuk. Możeby ministerstwo handlu i przemysłu zbadało dokładnie działalność niejakiego Moszyckiego (żyda), reprezentanta firmy Klopstock et Co, 19 Battery pl. New York, a także działalność kierownika departamentu handlowego przy konsulacie polskim w Nowym Jorku, a cud ten okazałby się zwykłym oszustwem na skarbie polskim. Trzebaby także poszperać za tą sprawą i w Warszawie.

Dostatnie życie w Stanach Zjednoczonych dla rodziny kosztuje 250 dolarów miesięcznie. Nie można za tę sumę rozbić się, ale żyć można dobrze, a nawet reprezentować. Nasz konsul generalny w Chicago pobiera pensji 12.000 dolarów rocznie, a panienska od maszyny 45 dolarów tygodniowo. W porównaniu z tem minister wielkiego i bogatego państwa, jak Stany Zjednoczone, pobiera 10.000 dolarów pensji. — a stenotypistka, która ukończyła wyższe szkoły i włada w piśmie i słowie kilkoma językami, pobiera 25 dolarów tygodniowo. Konsulaty europejskich państw mieszczą się w 1 do 4 pokojach. Konsulat polski ma 28 pokoi w własnym gmachu, kupionym za miliony. Urzęduje tylko 3 godziny dziennie, od godz. 10 do 1-ej. Konsulaty państw europejskich są placówkami dla obrony swoich rodaków i dla badania stosunków handlowo-przemysłowych i informowania o nich kraju rodzinnego. Generalny konsul polski, p. Nowicki, przemienił jednak charakter tej placówki na organ agitacyjno polityczny. Sam miewa odczyty i wygłasza takie zdania, że panowie nagminnie rozprawali brzuchy swoim poddanym, aby ogrzać sobie nogi podczas polowania i tym podobne głupstwa.

Sam zaś osobiście wyjechał z Polski bez grosza, obecnie zaś jest milionerem i właścicielem wielkiego obiektu w Chicago. Ale za

to emigranci polscy wola omijać konsulaty z daleka i tylko konieczność zmusza ich do stosunku z tą placówką polską. Często są to ludzie, nie umiejący czytać i pisać. Wtedy konsulaty wydaje im adresy jakichś podejrzanych biur i pisarzy pokatnych, którzy za wypełnienie formularza pobierają po 5 dolarów czyli 30.000 marek polskich. Ale pan Nowicki tego nie widzi. Jest socjalista, me

zem zaufania partii i rządów lewicowych i należy do ludu, a więc dba o ten lud robotczy, napychając własną kieszeń. Bo najlepszym obecnie interesem finansowym jest być obrońcą ludu pracującego. Wiedzą o tem doskonale żydzi całego świata!

Mamy jeszcze cały zapas obrazków do albumu rządów lewicowych. Przypomnijmy kiedyś dzieje pożyczki polskiej w Ameryce, oddanej lekkomyślnie przez Bilińskiego najmniejszemu żywiolom. Przypomnijmy wszystkie łapówki Napieralskich, Flaumów, O'Laughlinów i wielu innych, którzy obdarli państwo, przez głupotę lub złą wolę naszych decydujących czynników. Pamiętnik będzie smutny, ale konieczny dla odcieszczenia atmosfery.

Przyczyny drożyzny i braku mięsa

Ministerstwo rolnictwa zwała winę na ministerstwo handlu i naodwrot — Zachłanny egoizm naszych paskopiastów. — Kto winien?

Ministerstwo rolnictwa zaprosiło onegdaj przedstawicieli prasy warszawskiej na konferencję w sprawie hodowli bydła i trzody. Konferencja spowodowana została głównie wystąpieniem prasy przeciw wywozowi 5000 sztuk trzody z Polski.

Przedstawiciele ministerstwa rolnictwa zobrazowali

STAN TRZODY I BYDŁA W POLSCE:

przed wojną, według obliczeń ministerstwa w r. 1921 i według spisu jednodniowego, przeprowadzonego w tymże roku, stan ten przedstawia się następująco:

	przed wojną	oblicz. minist.	według spisu
bydła	7.500.000	5.800.000	7.900.000
trzody	6.200.000	1.600.000	5.200.000
owiec	4.300.000	2.900.000	2.200.000

Pozatem posiadamy, według przypuszczalnych obliczeń ministerstwa około 40-55 milionów sztuk drobiu.

Spis w r. 1921 wykazał, że bydła rogatego mamy obecnie nawet więcej niż przed wojną, trzody mniej o milion, owiec nieco więcej niż połowę liczby przedwojennej.

Według opinii ministerstwa rolnictwa wartość tego inwentarza domowego **można by w krótkim czasie ogromnie powiększyć**, gdyby nie wywożono za granicę paszy treściwej (otręby, makuchy). Jest to podobno wina ministerstwa przemysłu i handlu, które pozwala na wywóz tych artykułów z niesłychaną szkodą dla rolnictwa i aprowizacji kraju.

Drugą bolączką w tej dziedzinie jest — niesłychane pogorszenie się wartości rasowej bydła. Wobec tego ministerstwo rolnictwa popiera projekt wywozu trzody w zamian za buhaje rasowe, które w ilości 200 sztuk zobowiązała się dostarczyć firma „Hola” w zamian za wywóz 5000 świń.

Ministerstwo rolnictwa twierdzi, że przed wojną wywoziliśmy około dwu milionów sztuk świń, obecnie zaś możemy wywieźć co najmniej 1.600.000 sztuk, wywóz więc 5000 sztuk nie może spowodować — zdaniem ministerstwa — braku lub drożyzny mięsa.

CO MÓWI PRZEDSTAWICIEL WSI?

Za tym wywozem trzody przemawiał również bardzo gorąco przedstawiciel Centralnych kółek rolniczych, w których rej wodzą ludowcy i wyzwoleńcy.

Przedstawiciel tych lewicowych kółek rolniczych ostro krytykował rząd za „uprzywilejowanie“ (!) miast, mianowicie przemysłu i handlu, które otrzymują większe kredyty i zapomogi, niż rolnicy i mają wolny wywóz na swoje wyroby, będąc jednocześnie ochraniając zakazami przywozu od konkurencji przemysłu i handlu zagranicznego.

— Natomiast rolnicy — oświadcza przedstawiciel kółek centralnych — znajdują się w odwrotnem wprost położeniu. Przywóz zboża i mięsa z zagranicy jest zupełnie wolny, natomiast wywóz całkowicie zakazany. Bydła i trzody jest w Polsce mało, bo ceny są zbyt niskie (!) nie pokrywające kosztów hodowli. Jedynym regulatorem cen może być tylko wolny wywóz zagranicę (!).

Jak widzimy, przedstawiciele organizacji rolniczych, które mianują się „ludowymi“ i postępowymi wykazują

NIESŁYCHANY EGOIZM KLASOWY.

dążenie do zysków bez liczenia się z interesami milionowych rzesz ludności bezrolnej; robotników i inteligencji.

Uznając konieczność podniesienia hodowli bydła i pomocy dla rolnictwa, prasa narodowa nie może jednak zgodzić się na twierdzenie, że wywóz ten nie ma żadnego wpływu na potrzeby aprowizacyjne kraju, skoro w ciągu miesiąca słonina i mięso wieprzowe podrożały o 100 proc. i ludność nie może ich nabyć nawet po tych niesłychanych cenach.

Również trudno zgodzić się, że rolnicy otrzymują zbyt niskie ceny za trzodę.

Krótko mówiąc, należałoby dla przywrócenia stosunku przedwojennego podwyższyć płace i zarobki ludności wiejskiej o 150-200 proc. Oczywiście podnieść te ceny wszystkich wyrobów i towarów, nabywanych również przez wieś.

Cała konferencja okazała dobitnie, że

W RZĄDZIE NASZYM KAŻDE MINISTERSTWO DZIAŁA NA WŁASNĄ RĘKĘ.

Ministerstwo rolnictwa oskarża ministerstwo przemysłu i handlu, że wywozi zagranicę otręby. To samo więc ministerstwo jednak, dążąc do uzyskania buhajów dla rolników, nie chce wcale wdawać się w dyskusję, jak ograniczyć drożyznę i brak mięsa.

Wreszcie jeszcze jedno: przedstawiciel Kółek centralnych oświadczył, że nie pomogą żadne środki naniżenie ceny chleba i mięsa, bo wieś przestanie (!) produkować te rzeczy i jedynym wyjściem dla ludności bezrolnej jest powiększenie wydajności pracy i niżnienie kosztów robotnicy. Jednocześnie przedstawiciele tych samych kółek centralnych, to jest ludowcy, w polityce popierają wszystkie te dążenia socjalistów, które dezorganizują i obniżają wydajność pracy.

BIUROKRATYZM TEORETYCZNY I ROZBIĘCNOŚĆ DĄżeń W RZĄDZIE, DEMAGOGIA RADYKAŁNA NA ZEWNĄTRZ A GRUBY EGOIZM KLASOWY WEWNĄTRZ

oto główna choroba zasadnicza naszych stosunków gospodarczych.

Strajk pracowników cementarnych.

Dozór cementarzy rzymsko-katolickich w Warszawie wymówił niespodziewanie i bez podania ważnych powodów od dnia 1 września posady pracownikom cementarnym. „Brak funduszy“ ma być jakoby motywem tej decyzji.

Związek pracowników cementarnych czynił wszelkie starania, celem zażegnania zastrachu. Starania te okazały się jednak daremne. Związek uprzedza o mogącym wyniknąć strajku, jako ostatniego środka ratunku i zawiadamia, że nawet w razie dojścia do tej ostateczności, nocni stróże nie przerwą pracy, aby cementarze nie byli rozkradane. W dzień będzie otwarta jedyna brama, strzeżona przez dyżurnych członków związku.

Jak sobie radzą akademicy za granicą?

Wojna zmieniła niemal zupełnie kierunek pracy akademików zagranicznych. Organizacje akademickie które nie wspólnego z pomocą materialną dla swoich współkolegów nie miały, zwróciły podczas wojny wszystkie swoje siły ku tejże pomocy, rozszerzając swoją działalność na wszystkie niemal państwa europejskie.

Jedną z takich organizacji jest „Pomoc koleżeńską” Wszechświatowej Federacji Akademików Chrześcijan. Zasadniczo jest to organizacja etniczno-religijna. I zarówno starsze społeczeństwo, któremu los przyszłej polskiej inteligencji leży na sercu, jak i sama młodzież powinna brać z niej wzór, jak akcyę pomocy akademikom organizować.

W 1920 roku Federacja stwierdziwszy, w jak strasznych warunkach żyje młodzież studencka Europy środkowej, wydała odezwę do wszystkich studentów świata, by przyszli z pomocą kolegom.

Rezultat wezwania był ogromny: w krótkim czasie zawrzała praca we wszystkich krajach zmieszczonych wojną. Dziś z działalności „Pomocy” korzysta 70 tysięcy studentów. „Pomoc Koleżeńską” stara się przede wszystkim zabezpieczyć młodzieży utrzymanie. W Austrii 6 do 7 tysięcy osób otrzymuje bezpłatne śniadania. Wydaje się także obiady. W Niemczech korzystało z obiadów około 10 tysięcy studentów. Obok „Pomocy Koleżeńskiej” działa w krajach nadbałtyck, w Polsce, Czechosłowacji, Austrii i na Węgrzech Amerykański Wydział Ratunkowy.

Źródła środków materialnych, z którego „Pomoc” czerpie fundusze na zorganizowanie akcji ratunkowej, podaje wydana niedawno w paru językach odezwa „Federacji”.

„Każdy student daje to, co może, w imię, na zasadzie koleżeńkości. To nie filantropia, niema tu ani dobroczyńców, ani korzystających z jałmużny, są tylko dzielący się z sobą koleżdy... Każdy daje, co może. Jeden dzieli się swym czasem na rzecz „Pomocy”, wykonywując pracę rozdawniczą, inni dają pieniądze, inni naturalia. Większa część pieniędzy pochodzi od studentów, którzy sami są biedni... Zarobili je oni własną pracą, niekiedy fizyczną, lub zaoszczędzili na przyjemnościach... Niektórzy studenci pomagali pomysłowością i talentem.

Angielscy studenci objeżdżali w dziwacznych strojach restauracje, hotele i teatry, zbierając składki; inni podczas wakacji pracowali w tkackich warsztatach, oddając zarobione pieniądze na cel „Pomocy”. Szwedzcy i duńscy studenci dawali koncerty... Akcja opiera się na zasadach wzajemności i pomocy”.

W Polsce nędza akademików jest może większa, niż gdziekolwiek. Brak środków utrzymania i mieszkań zmniejsza coraz bardziej szereg polskiej inteligencji. Społeczeństwo musi zrozumić wagę sprawy i ratować młodzież chociażby daniem na razie składek pieniężnych na powiększenie funduszu ratunkowego, który się znajduje w rękach krakowskiego komitetu pomocy akademikom.

Amerykańska pożyczka dla Polski na dobrej drodze.

50 MILIONÓW DOLARÓW NA LAT 30.

Poseł dr. K. Radziszewski, który z ramienia ministerstwa skarbu negocjował wiosną tego roku w Paryżu pożyczkę amerykańską, otrzymał z Nowego Jorku pismo od p. Peaslee, byłego członka amerykańskiej delegacji finansowej na kongresie pokojowym wersalskim, które zawiadamia, że Polska może otrzymać żadaną długoterminową pożyczkę na lat 30 w sumie 50 milionów dolarów na podstawie układu, zawartego dnia 14 maja b. r. w Paryżu między dr. Radziszewskim a pełnomocnikiem amerykańskim, p. Olsenem. W tym celu są w drodze do Europy dwaj delegaci konsorcjum amerykańskiego, pp. Monroe Curtis i F. F. Beer, którzy obecnie znajdują się w Berlinie. Poseł Radziszewski natychmiast zakomunikował treść powyższego pisma p. ministrowi skarbu Jastrzębskiemu.

Obecnie „Times” donosi, że Polsce udało się pozyskać od grupy amerykańskich banków pożyczkę w kwocie 50 milionów, z terminem piętnastoletnim spłaty. Dwaj zastępcy owego konsorcjum bankowego przyjeżdżają w najbliższych dniach do Warszawy, aby dokończyć rokowań o tę pożyczkę.

Prawdopodobnie chodzi tu o jeden i ten sam fakt, a omyłka jednej lub drugiej informacji polega li tylko na szczegółach pożyczki. Fakt jednak, że wiadomość tę podaje najpoważniejszy dziennik angielski i za nim powtarzają ją dzienniki niemieckie, świadczą dowodnie o prawdziwości jej.

Strajk profesorów i studentów uniwersytetu w Sofii.

Od trzech miesięcy uniwersytet w Sofii jest zamknięty, profesorowie strajkują, a studenci przenieśli się zagranicę.

W Austrii i Niemczech znajduje się obecnie około 7000 studentów bułgarskich. Powody strajku są natury politycznej. Obecny rząd chłopski od 2 lat już próbował pozyskać dla swej polityki ówczesnego rektora Zankowa.

Zankow nie zgodził się na to i odpowiedział, że uniwersytet jest terenem neutralnym i nie zajmuje się polityką.

Obecny rektor Miletič pogrąbił jeszcze ten konflikt, zadzierając bezustannie z ministrem oświaty Omarszewskim. Słynną w Europie stała się sprzeczka telefoniczna pomiędzy rektorem

i ministrem. Gdy rektor w nekrologu jednego z kolegów użył t. zw. znaków twardych i miękkich (obecnie zniesionych), minister oświadczył mu przez telefon, że może podać się do dymisji i wziąć kapelusz, t. j. zamienić beret na kapelusz.

Na to rektor odpowiedział, że minister, który używa podobnych wyrażeń nie jest godny by rozmawiał z rektorem i odłożył słuchawkę.

Sporną jest także kwestya mianowania docentów. Rząd pragnąłby decydować o ich mianowaniu, a uniwersytet również broni swej autonomii w tym względzie.

Wobec tych wzrastających konfliktów tak profesorowie, jak i studenci, postanowili strajkować i uniwersytet został zamknięty.

Dynamitem usunął rywala.

W Sullivan w stanie Indjana (Stany Zjedn.) zdarzył się oryginalny wypadek samosądu rzekomo zdradzonego małżonka. Z panią Holme, żoną pyrotechnika, flirtował pan Eberhardt. Widać, że flirt ten musiał być przez wielkie „F”, bo nastąpił tragiczny koniec. Pan Eberhardt, wsiadłszy do samochodu i poruszony uruchomił, spowodował wybuch dynamitu i został na kawałeczki wraz z maszyną i garażem rozszarpany.

Rewizya lokalna stwierdziła, że sprawca podłożył pod siedzenie trzy naboje dynamitowe i połączył je z aparatem auta. Iskra elektryczna, zapalająca gazolinę, zapaliła dynamit i pan Holme pozbył się co prawda rywala, ale posiadał do więzienia.

Mane, Tekel, Fares!

LIST Z BERLINA.

DZIESIĄTKI TYSIĘCY SZYNKÓW I KNAJPI. — TAŃCE I LAMAŃCE. — KABARETY. — DRWINY Z POLSKI. — NIESAMOWITA ZABAWA.

Berlin posiada niezliczoną ilość restauracji i kawiarni. Niema wprost ani jednego domu, z którego nie wyglądałaby barwnym okiem reklama jakiegoś szynku. W piwnicach, w sklepach, na piętrach, w podwórzach, z frontu, w oficynie, u góry i u dołu, słowem wszędzie — knajpa.

Nawet, uwzględniając wielką liczbę przyjeżdżających i większą, jeszcze tubylczych knajpiarzy i piwoszów, trudno byłoby przeliczyć, w jaki sposób wszystkie te instytucje vegetują, gdyby nie przypuścić, że każdy restaurator codziennie obchodzi wszystkie konkurencyjne lokale w swej dzielnicy, a w każdym z nich lyknie jeden kufelek, by siebie na nogi postawić, a konkurenta na nogach utrzymać.

Obcokrajowcy koncentrują się w kółkunastu wielkich lokalach, jak: Cafe Bauer, restauracja hotelu Central, Romanisches Cafe, Sandinavia, Kempinsky...

Milardy mniejszych szynków i szyneczków żyje marnie, jako, że żyje z siebie i ze swoich. Ale wszystkie te piwosaliki mają jedną wielką zaletę: są piękne pod względem architektonicznej budowy, utrzymane w miłym stylu, czyste, wygodne. Zastęga to tem większa, jeśli się zważy, że piwo jest naogół symbolem ciężkości, niechlujstwa, antypatycznego opilstwa i skandalu wszędzie, ale nie w Niemczech. Niemiec rdzenny upija się wszystkimi trunkami antypatycznie, beznadziejnie, ordynarnie: piwo albo zupełnie nie działa, albo rodzi rubaszną może nieco, ale pogodną wesołość.

W godzinach popołudniowych zaczynają wyrastać, jak grzyby po potopie, t. zw. „Diele”. — Właściwie wyraz „Diele” oznacza podłogę, w danym jednak wypadku podłogę, na której się tańczy. Są to lokale, w których o godzinie 5-ej odbywa się five o'clock tea. Jak już sama nazwa wskazuje ludziom wykształconym wino jest tam napojem obowiązkowym. Instytucje te są przeznaczone wyłącznie dla szwendających się bez celu ausländersów.

Świątek berliński jest tu reprezentowany niemal wyłącznie przez swoją połowę. Orkiestra wygrywa schimmy i inne lamańce obowiązkowo pod akompaniamentem drewnianych pałeczek, werbla, talerza, prahistorycznego ksylofonu i dzwoneczków, które to ludożercze instrumenty noszą wspólną nazwę jazz-bandu, kombinacji, u nas dotychczas szczęśliwie mało jeszcze znanej.

Przy stolikach siedzą biedni ausländerszy, niesamowitym wzrokiem rozglądając się dokoła i popijając bez smaku jakiś szwawony płyn, noszący dla naiwnych piękna nazwę burgunda, lub portweinu. Między stolikami kręci się kilku sennych kelnerów i kilkanaście dziewczycy, nie wchodząc w głębsze szczegóły, par tanecznych, łaskających wprawnym okiem wchodzących gości i ich szerokości w obwodzie w tem miejscu, gdzie zwykle tkwi portfel.

Czasami któraś z dziewczyn klepie w łysinę jednego z podstarzałych gości, lub pokręci w tańcu siedzeniem, co wywołuje uśmiechy właścicieli na twarzach rozbawionych ausländersów i ochryply pisk aprobaty wśród czeredy towarzyszek niedoli, pomnych, że ręka rękę myje... Słowem zabawa kipi i wrę, bulgocze i dudni, syczy i paruje, jak kocioł z gotującą się brudną bielizną.

Wieczorem każdy szanujący się człowiek a i pewien procent berlińczyków, ostatnio przeważnie tych, którzy spekulują na zwyżkę dolara,

chodzi do kabaretu. Dwie są kategorie owych kabaretów.

Do jednej należy zaledwie kilka, jak np. Wintergarten, Admiral-palast (chwilowo zamknięty) i parę innych. Są to właściwie variete. Rezygnują one w zupełności ze strony literackiej, dając wspaniałe, wprost imponujące programy, składające się z ekwilibrystyki, tresury zwierząt, groteskowego wirtuozostwa muzycznego, gimnastyki, żonglerki i choreografii. Każdy numer jest świetny w swoim rodzaju, a wszystkie razem składają się na bardzo ciekawy wieczór. Przedstawienia odbywają się w imponujących salach, gdzie marmurowe kolumny, złote arabeski, olbrzymie lustra i różnokolorowe lampiony tworzą harmonijną całość o iście wachodnim przepychu i obfitości.

Na drugi rodzaj składają się setki tinglów o literackich aspiracjach, nadscenek (Ueberbrettel) artystycznych, w gruncie rzeczy balaganów z pod ciemnej gwiazdy. Conferencier przypo mnia swego kolegę z „Flory” na Bałutach, do wcipluje tak, że nieboszczyk by nie wytrzymał i umarł poraz drugi. A do pomocy posiada kilka gołych (jedyna ich zaleta) tancerek, że dwóch humorystów, quasi clownów z wędrownego cyrku jarmarczowego, i jedną starą szantrape, która, wbrew własnej woli i intencji, imituje doskonałe zepsuty gramofon. Humoryści usiłują być dość często satyrykami, a wówczas głównym ich tematem są faktycznie nieudolne i niemaczące drwiny z Polski, mające za nutę przewodnią bezradną wścibeckość z powodu zamartwychwstania naszej ojczyzny wogóle, a podziału G. Śląska w szczególności.

Niemcy są jednak tymi balaganami zachwycceni, pociągają „ein dunkles” i wołają z entuzjazmem: „Ach nein! Ach reizen! Wie lieb! Bravo! Ach, wie schön!” Dziwne, faktycznie, że naród bądź co bądź, tak kulturalny, posiada w swej masie tak niski poziom wymagań estetycznych i artystycznych...

Olbrzymia kradzież dolarów na poczcie w Makowie.

Aresztowanie 7 osób. — Złota młodzież makowska bawi się! — Sledztwo zatacza coraz szersze kręgi.

(Korespondencją własną „Gońca Krakowskiego”).

Maków, w sierpniu.

Od szeregu miesięcy na tutejszej poczcie ginęły w tajemniczy sposób listy amerykańskie przesyłki towarowe i inne przedmioty, dopiero przypadkowo odkryto ślady kradzieży. Tutejszy posterunek policji państwowej wszczął dochodzenia i po ich ukończeniu przyaresztował pomocniczego woźnego. Alojzego Cyconia i jego współników: Władysława Budzonia, Adama Chudzika, Ludwika Szczyburę i Antoniego Zajdę oraz kochankę Cyconia, Franciszkę Workównę i tutejszego fryzjera Samuela Waarenhaupta.

Przyaresztowani, których osadzono w więzieniu śledczym, za wyjątkiem Waarenhaupta, należeli do złotej młodzieży makowskiej i znani byli z awanturniczego i hulaszczego życia.

Aresztowany Cycoń przy pomocy Chudzika po godzinach urzędowych wyjmował z listów amerykańskich dolary, listy częściowo niszczył a częściowo ukrywał je w domu, gdzie je przy rewizji znaleziono. Oprócz tego skradł 3 czek amerykańskie na łączną kwotę 113 dolarów, pieczęcie i podpisy pod-

robił i przy pomocy Chudzika, Budzonia, Szczybury i Zajdy spieniężył je w Krakowie, a uzyskaną kwotę podzielił się z kolegami.

Podczas rewizji znaleziono u innych osób, wplątanych w tę aferę złodziejską, szereg rozmaitych przedmiotów, wykradzonych na pocztę, nie umiał wglądać w te stosunki, co nawet spowodowało zawieszenie go w urzędowaniu, z powodu innej afery pocztowej. Wypuszczony na wolność tymczasowo Samuel Waarenhaupt, który brał czynny udział w ostatniej kradzieży pocztowej, zbiegł z Makowa w nieznanym kierunku.

Ustalona dotąd szkoda wynosi około półtora miliona marek.

Znaczną winę w tym wypadku ponosi kierownik tutejszej poczty, p. St. Krechowicki, który ostrzegany kilkakrotnie o niezdrowych stosunkach, panujących na poczcie, nie umiał wglądać w te stosunki, co nawet spowodowało zawieszenie go w urzędowaniu, z powodu innej afery pocztowej. Wypuszczony na wolność tymczasowo Samuel Waarenhaupt, który brał czynny udział w ostatniej kradzieży pocztowej, zbiegł z Makowa w nieznanym kierunku.

Sledztwo, prowadzone w tym kierunku, zatacza coraz szersze kręgi, gdyż wychodzą na jaw nowe fakta, a w aferę tę wplątanych jest mnóstwo osób z Makowa i z okolicy.

wkrótce jakie głupstwo popełnił; powróciwszy do wsi zdołał jeszcze wycygnąć od chłopów kilka kamyków, resztę rozebrały dzieci wiejskie. Władze, dowiedziawszy się o skarbie, zarządziły rewizję i wydstały 12 sztuk cennych naczyń (z ogólnej liczby 22) o wadze 20 kilo.

Teraz dopiero wspaniały skarb króla Wizygotów zajął godne siebie miejsce w bukareszteńskim muzeum narodowym. Kilkakrotnie wysyłano go na różne wystawy światowe, gdzie budził ogólny podziw.

W r. 1875 pewien młody student rumuński wślizgnął się nocą do muzeum i skradł cały skarb, poczem pogruchotał poszczególne naczynia, by je łatwiej stopić. Ujęto go niebawem i zdobyć odebrano, a przez specjalnie sprowadzonego złotnika berlińskiego zdołano kunsztownie zlepować rozbite kawałki.

Wśród skarbow tych znajduje się talerz, mający przeszło metr średnicy, kunsztowny puchar z figurami bóstw, wysmukła czasza z misternie wyrzeźbionym orłem, poza tem mnóstwo naszyjników, naramienników, sprzączek itd.

Rumuni twierdzą, że skarb ten przynosi posiadaczowi nieszczęście. Dotychczasowe koleje zupełnie usprawiedliwiają ten pogląd. Skarb obecnie znajduje się w Rosji sowieckiej, dokąd wywieziono go swego czasu w obawie przed inwazyją niemiecką. Obecnie Niemcy z przekąsem wyrażają się o tej przezorności, dając do zrozumienia, że sowieci nie puszczą z rąk cennego zapasu złota. Czy sami byłiby inaczej postąpili, o tem dyskretnie nie wspominają...

80-letni pan młody.

W żadnym chyba kraju na świecie niema tytułu mężczyzn i kobiet, wchodzących w sędziwym wieku w związki małżeńskie, co w Anglii.

Pewien 80-letni starzec, ogrodnik z zawodu, który dzięki obcowaniu z przyrodą zachował zdrowie i czerstwość, zapragnął... stanąć na ślubnym kobiercu.

Amator instytucji małżeńskiej ogłosił zatem inserat w jednym z pism angielskich, przyznając się otwarcie do swego wieku, oświadczył, że czuje się znudzony samotnością i chciałby poślubić kobietę, któraby mu „odpowiadała tak pod względem fizycznym, jak duchowym i któraby była skłonna promienić mu wieczór życia...”

Na owo „matrymonialne ogłoszenie” nadeszło 160 odpowiedzi: najmłodsza kandydatka do ręki i serca pana ogrodnika liczyła lat 28, najstarsza przekroczyła już dawno wiek kanoniczny i osiągnęła... 88-mą wiosnę życia.

Łatwo zrozumieć, że poszukiwacz żony uznał ją za zbyt sędziwą dla siebie i wybrał ołtarz wdowy, mrs. Farrow, liczącej lat 66. Przewrotny jednak z natury, napisał do niej list, że aczkolwiek podobala mu się z fotografii, pragnąłby przecież, aby przez pewien okres czasu poprowadziła mu gospodarstwo, nie wiążąc się z nim: aby mogli wypróbować, czy usposobienia ich się zgadzają.

Okres „próby” wypadł widać doskonale, bo niebawem odbył się ślub „państwa młodych”.

Do Czytelników „Gońca Krakowskiego”

Najtańsze źródło zakupu towarów manufakturowych i najsumienniejsze wykonanie zamówień jest tylko w

Warszawskiej Spółce Manufakturowej

Warszawa, Jasna 18/20. Tel. 243-80 która posiada na składzie wszelkie towary manufakturowe.

Prosimy wyżej wymienioną firmę nie zrównywać z innymi ogłaszającymi się firmami.

4616

„Elektryczna służąca”.

Kryzys służby domowej, jaki panuje obecnie we Francji (nie lepiej zresztą jest i u nas), spowodował odpowiednie czynniki, a mianowicie Instytut badań naukowych w Paryżu do ogłoszenia konkursu na aparaty elektryczne, któreby, o ile możliwości ułatwiał pracę gospodyni i czyniły zbędną pomoc służby domowej. Jednym słowem chodzi tu o wynalezienie czegoś w rodzaju elektrycznej służącej.

A zatem aparaty do mechanicznego sprzątania mieszkania, do mycia naczyń, do prania, gotowania, rąbania drzewa, trzepania dywanów itp. Zaiste gdyby się to udało — wszystkie gospodynie nie tylko Francji, ale chyba całego

świata błogosławiłyby pana Breton, prezesa wyżej wspomnianego instytutu. Albowiem raz na zawsze, byłaby rozwiązana kwestya bogiń rondda i miotły, zapewniona czystość, wzorowa i idealna wygoda.

O panie Breton, niechaj w twojej pracy towarzyszą ci życzenia wszystkich zdęczonych gospodyni, zmuszonych znosić kaprysy i cierpieć lenistwo i nieuctwo służących do wszystkiego. Niechże coprędzej idealna elektryczna służąca zajmie ich „posady”!

Złoty skarb króla Atanaryka

(z) W r. 375 po Nar. Chr. król Wizygotów Atanaryk uległ przewadze Hunnów i chroniąc się przed ich pościgiem, zakopał po drodze swe bezcenne skarby na stokach góry, zwanej późniejszą Istrica.

W r. 1837 dwaj wieśniacy z wioski Petrusasa, leżącej u stóp wspomnianej góry, wylanując kamienie w pobliżu swych siedzib, natknęli się nagle na drogocenny skarb, złożony z mnóstwa naczyń i ozdób, sporządzonych z szlachetnego złota, wysadzanych obficie szlachetnymi kamieniami. Chłopi nie poznali się na wartości skarbu, lecz uważając go za bezwartościowy, zanieśli wszystko do domu, by przy sposobności połatać domowe naczynia znalezionym metalem. Całość ważyła z górą 40 kilo.

Skarb leżał spokojnie w chałupie chłopskiej, aż w parę lat później przypadkowo właściciel pokazał jeden pierścień pewnemu Albańczykowi. Ten zasięgnął opinii złotnika w pobliskim miasteczku i dowiedział się ze zdumieniem, że ma do czynienia z prawdziwym złotem. Chytry Albańczyk wrócił czempredzej do wsi i za małą sumę 1700 franków oraz parę starych spodni nabył cały skarb, którego rzeczywistej wartości nie znali właściciele, trzymający go na strychu.

Ponieważ według przepisów prawa mógłby być pociągnięty do odpowiedzialności, gdyby skarb usiłował spieniężyć, więc czempredzej pokruszył go. Przy tej czynności powylały cenne kamienie, lecz Albańczyk, uważając je za bezwartościowe szkło, pozostawił „kamyki” w chałupie. Niebawem wieśniakom, a ci zakopali dar w pobliżu chałupy. Albańczyk spostrzegł się

Po kabarecie nocne basy i Tanz-Diele. A więc „Kakadu”, panie święty, „Rokoko”, „Maxime”, „Union-Palace”, „Zum gemütlichen Bayer”, „Klaue” w stu odmianach, „Goldgarten”, „Palmenhaus” i milion innych.

Wszędzie „Weinzwang”. Zniknęło gdzieś piwo, zniknęła jednocześnie jedynie jedyna znana forma niemieckiego podchmielenia. Za bufetem dwie wymalowane kukły, i jeden mater słowają do naczyń rozmaite gatunki wody i vermouth nadając tym mieszaniom dowolnie nazwy cocktail’ów, punch’ów bowle i etc.

Przy stolikach a’bo tacy goście, którzy mozolnie i z wrodzoną im systematycznością przygotowują w sobie „stimmung”, albo też, już w Stimmungu porykują drżącymi basami i klepią gdzie się da i gdzie popadnie przechodzące kobiety, w których przyjaznym uśmiechu, za obłoczkami dymu z papierosa, kryje się coś w rodzaju pogardy dla zwolowionych i zbaraniałych samców.

Po kątach siedzą w odrętwiałych uściskach za kochane na godzinę parki, a nad wszystkim płynie cicho, ledwie dosłyszalne wygrywanie abimmy ze swym nierytmicznym rytmem i egzotycznymi kulejącymi synkopami.

Wszystko tu jest według przepisów, a jednak brak czegoś, co się w żaden sposób sztucznie wytworzyć nie da; ani kolorowe lampki, ani miękkie, wyściełane fotelki, ani wysokie stolki przed bufetem, ani strzelające korki szampana „Kupferberg-Gold”, ani różnobarwne jedwabne suknie i jampry wymalowanych, wyczernionych i wydekoltowanych kobiet, — nic nie zastąpi przyrodzonej radości życia, której niema i być nie może w tym szablonowo na miarę „szlachetnego, pracowitego, tęskniącego do cesarza obywatela, zakrojonego narodu O pierwszej w nocy zabawa” się kończy (zakazy ograniczają czas trwania weselości). Na ulicy jakies ciemne indywidua szepczą na ucho adresy prywatnych do inów de nomine, a publicznych de facto, gdzie trwa do rana zabawa, już w bardziej konkretnym i dla wszystkich narodów mniej więcej jednako- wym stylu.

G. W.

ASTMOZA „PLANTA”

MIESZANKA ZIOŁOWA do picia przeciw DUSZYCY (ASTMIE).

Ządać w aptekach i składach aptecznych.

Sp. A. c. „PLANTA”, Warszawa, ul. Chłodna 43, tel. 102-12.

Fabryka sukna i kołder

A. Kasiński 4602

Białystok, ul. Lipowa 29

poleca swoje wyroby:

Sukna na damskie i męskie uorania, płaszcze, również kołdry puchowe i wełniane. Uwaga Cennik czyi próbki wysyła się na żądanie darmo.

POSAD SZUKAJA

Żelbetnik doskonały, podma-
strzy murarski, zmieni chę-
tnie posadę. Łaskawe zgłosze-
nia „J. Ch.”, do Administracji.
4632

Zdemobilizowany technik den-
tysta poszukuje posady na
prowincyi. Łaskawe zgłosze-
nia nadsyłać orosz do Admi-
nistracji, pod „Technik”.
4648

Rymarz poszukuje posady do
dworu. Wynagrodzenia ża-
da, w ordynaryi. Zieliński,
Kraków, Długa 3. 4649

Dom z piakarnią do sprzeda-
nia. Zgłoszenia pisemne
do „Gońca”, pod „Duży inte-
res”. 4650

Automat muzyczny kupie-
Proszę posłać cenę do Ad-
ministracji dla „Jerzego”.
4651

Energiczny rolnik poszukuje
posady ekonomy. Liczy lat
50. żonaty bezdzietny. Łaska-
we zgłoszenia „Pilny”, do
„Gońca Krakowskiego”. 4652

Nauczyciel chemii z ukończo-
nym uniwersytem rosyj-
skim pragnąc zmieni zawód
poszukuje posady w przemy-
śle chemicznym. Oferty pro-
szę adresować do Administ-
racji dla „Nauczyciela”. 4646

KUPNO

Kwiat lipowy, rumianek, spo-
rysz i wszelkie ziola ku-
puje i najwyższe płaci ceny
G. Wolfman, Lwów, ul. Fra-
ciejskańska 12. 4658

Kupię: aparat do galwaniza-
cji i faradyzacji (panto-
stat) komplet szkieł, oftalmo-
metr Jovala i inne instru-
menta Sub „dla lekarza oku-
listy” Reklama Polska, Jasna
10, Warszawa 4647

SPRZEDAZ

Dwa łóżka mosiężne z wka-
dami do sprzedania. Pod-
górze, Lwowska 13. 4656

Do sprzedania fortepian krótki
„Schmidt, Schüler v.
Besondorfer”. Zgłoszenia do
Administ. dziennika pod „K.
Z. 1000” 4953

MATRYMONIALNE

Mężczyłko szkół powsze-
chnych w średnim wieku
na posadzie w jednym z
miast zachodniej Małopolski.
wyjdzie za żonę za urzędnika.
Posiada wyprawę i 1/2 miliona
Listy z fotografią proszę adre-
sować: Okazicielowi 1000 Mk.
Nr. 375.391. 4657

ROZNE

Zamienię mieszkanie 2 poko-
jowe w śródmieściu dobre
na biuro (jest telefon), na 1
pokojowe za dopłatą. W. Z.
„Goniec Krakowski”. 4660

Właściciel dobr poszukuje
większej dzierzawy. Zgłosze-
nia Warszawa, skrytka pocztowa 17.
4681

Wydzierżawię koncesję szyn-
karską w okolicy Prze-
mysła. „Dobry interes”, do
„Gońca”. 4637

Podróżujący ze znajomością
stosunków w Poznańskim
i na Pomorzu obejmie zastę-
pstwo w dziale kosmetycznym
i chemikali. Zgłoszenia pod
„Rutynowany chemik” do
Administracji. 4641

Dwóch uczniów z lepszej ro-
dliny znajdzie pomieszcze-
nie przy staższej rodzinie ur-
zędniczej w Krakowie. Wyn-
agrodzenia, za naturalną.
Zgłoszenia „Staneyn” do Ad-
mjin „Gońca Krakowskiego”
4642

84-letnia staruszka, kaleka,
pobierająca miesięcznie
jako dar z łaski 54 Mk. uros-
sza liście we osoby o wspan-
siej. Adres: Wilhelmina Mier-
cel, Kraków, VI, ul. Łubicz 2.

DO CZYTELNIKÓW GOŃCA KRAKOWSKIEGO
Już prawie wszyscy

czytelnicy „Gońca Krakowskiego”, przekonali się, czy to będąc osobliście w naszym składzie czy też po otrzymaniu zamówionych u nas towa-
rów pocztą, że „Warszawska Spółka Manufakturowa” jest najtańszym źródłem zakupu towarów biawatnych, o czem
zresztą świadczy także tysiące listów, przybywających do nas ze wszystkich niemal stron Rzeczypospolitej od klientów naszych, którzy składają
się ze wszystkich warstw ludności, jak: generałowie, inżynierowie, obywatele ziemscy, adwokaci, lekarze, konsumy, kółka rolnicze, duchowien-
stwo, szpitale i t. p.
Zamawiający u nas towary zostaje naszym stałym klientem, o czem świadczą częste zamówienia
Dlaczego posiadamy najlepszy i najtańszy towar? Odezwiedź bardzo prosta. Stale mamy wielkie zapasy towarów na składzie,
kupujemy bezpośrednio z fabryk większe partie i dewizą naszą jest: duży obrót — mały zysk.
Chcąc dać nadal możność naszym klientom zamówienia towarów na nadchodzący

Sezon Jesienny
podajemy niżej cennik towarów, które wysyłamy pò starych jeszcze cenach, względnie z niewielką zwyczajką, jak np. na białe towary.

Dział ubraniowy (męski)
Materiał (czyste wełno) pełnej szerokości, najnowszy, elegancki, w dobrym gatunku, bardzo trwałe i efektowny w ko-
sach: granatowym, czarnym, marengo, brązowym, zielonym i wiśniowym, w drobnitkie krateczki, paski lub gładki, o wyrobie
jedwabno-miękkim, niezbędny dla wszystkich, pragnących zaopatrzyć się w eleganckie ubranie na jesień i zimą. Cena za 3 me-
try gat. „A” Mkp. 9200.—, gat. „B” Mkp. 14.500.— i najwyższy gatunek „C” Mkp. 19.500.— (gatunek „C” sprzedawany jest wszędzie
po Mkp. 8000.— za metr.)

Podszewki i dodatki do ubrań
Do każdego odcinka ubraniowego dodajemy na żądanie PP. Klientów pełny komplet podszewki pod marynarkę, kamizelkę
spodnie, do rękawów i kieszeni. Gat. „A” Mkp. 5000.—, gat. „B” 6500.— i gat. „C” Mkp. 8500.—.
Kupony na spodnie czysto wełniane, czarne to w białe paseczki do ubrań wizytowych po Mkp. 7000.—, 9500.— i przedwo-
jowej jakości czysto kamgarowy po Mkp. 14200.
Dodatki do spodni po Mkp. 1800.— i 2500.—

Polecamy na czarne lub granatowe ubrania BOSTONY po starych cenach:

Boston „A”	Mkp. 4800.—	za metr
„B”	6500.—	„
„C”	7800.—	„
„D”	11000.—	„
„E”	14500.—	„ (angielski).

Materiał nadający się specjalnie na pokrycie futer, bekiesz, tużurków i t. p. w kolorach: czarnym, marengo lub granatowym
Gatunek „A” Mkp. 6800.—, gatunek „B” Mkp. 9500.—, gat. „C” Mkp. 14.500.— i gat. „D” Mkp. 18000.—

Materiał grubszy specjalny na palta męskie lub damskie, jesienne lub zimowe „Velour” we wszystkich kolorach,
po lewej stronie kraty zastępują podszewkę, gatunek „A” Mkp. 8500.—, gatunek „B” Mkp. 10.500.—, gatunek „C” Mkp. 12.200.— i ga-
tunek „D” Mkp. 16000.—

Polecamy materiał pluszowy w prążki na spodnie, kurtki, różne kolory po 3200 Mkp. za metr.

Materiały damskie.
Materiał „modern” (czysto-wełniany), nadający się na suknie we wszystkich najmodniejszych kolorach (szerok. 110 cm.) po mk. 3.800.—
za metr, wyższego gatunku „szyk nr. 100” przedwojenny materiał ten polecamy na eleganckie, szykowne suknie teatralne, wizytowe i t. p.
po mk. 5.800.— za metr.
Szewioty damskie najlepszego wyrobu pierwszorządnych fabryk zastępujące w zupełności angielskie materiały podwójnej szerokości we
wszystkich kolorach po mk. 2.200.—, wyższego gatunku 2400.— za metr.

Nowość sezonu.
W nadchodzącym sezonie bardzo modne będą płaszcze damskie z pluszu lub materiału zamszu, wobec czego przygotowaliśmy
większy zapas takowych.
Angielski oryginalny plusz desen bardzo efektowny i trwały na dziesiątki lat, szerokości 130 cm. po mk. 19.500.— za metr
(sprzedawany wszędzie w Warszawie po mk. 25.000.—). Na płaszcz potrzeba 3 metry.

Zamsze na damskie jesienki lub płaszcze zimowe we wszystkich najmodniejszych kolorach. Gat. A mk. 9.500.—, gat. B 12.000.— i gat.
C 15.200.— za metr. Na płaszcz potrzeba od 2 1/2—3 metrów.
Posiadamy również damskie materiały — gabardina zagraniczna we wszystkich kolorach, specjalnie na kostjumy po mk. 6.500.— za metr
(na kostjum potrzeba 3 1/2 metra).
Sztuczki na całe suknie gładkie, w krateczki lub paski po mk. 4.200.
„ „ „ bluzki „ „ 2.500.
„ „ „ z jedwabiu kaukaskiego „ „ 4.800.

Dział płócien.
Madapolany białe francuskie pełnej szerokości po mk. 1250 za metr.
Płótno białe na bieliznę, poszewki i t. p., sztuczka 17 metrów po mk. 18500.—, 19500.— i 21000.— i kolorowe.
Płócenka białe w paski na ubranka dzieciinne, bieliznę, fartuszki i t. p. po mk. 975.
Zagraniczne zefiry na koszule po mk. 1100.—, 1300.— i 1500.— za metr
Planele francuskie we wszystkich kolorach po mk. 850 — 900 i 1000 za 1 metr.
Prześcieradła białe gotowe (2 metry) szerok. najlepszej ze specjalnego płótna prześcieradłowego po 4500 mk. i lepazy gatunek 4800 mk.
Specjalne czerwone płótna „Tyk” na wyspy, najlepsz. gat. gwarant. nie przepuszcza pierzy, po mk. 1400.—, 1800.— i 2000.— za metr.
Chusteczki do nosa męskie webowe oryginalne szwajcarskie po mk. 5800.— za tuzin, damskie białe i kolorowe po mk. 5000 za tuzin.

Koldry, kapy i chustki.
Koldry t. z. pluszowe o podkładzie czystej wełny deseniowe, lekkie, puszyste i ciepłe, o kolorach praktycznych, nie podlegających zbrudze-
niu, bardzo praktyczne. Z powodu swych kolorów i deseni są ozdoba sypialni. Cena za sztukę mk. 14.500, para mk. 28.000.
Takiel saue ciemne bez deseni po mk. 8000 i 10.000 za sztukę.
Kapy na łóżka pikowe śliczne desenie i kolory, cena za sztukę mk. 7000, para 13.500.
Koldry watowane, bardzo dobre, pokryte satyną na pierwszorządnej wacie po mk. 20.000 sztuka.
Chustki 165x165 w najmodniejsze kraty po mk. 3000. Czysto wełniane po mk. 7000 i 10.000.
Chustki „Polonia” duże zimowe, puszyste, ciepłe, lekkie, w śliczne desenie. Z powodu dużego zapasu takowych na składzie sprzedajemy
po mk. 13.500 za sztukę i wyższego gatunku po 15.000 mk.
Chustki szalowe kaszmirowe po mk. 2.500 i 3.500 we wszystkich kolorach.

Własny wyrób bielizny.
Przy naszym składzie posiadamy pracownię bielizny, która wyróżnia się efektownym wykończeniem, pierwszorzędnym materiałem
i fasonem wiedeńskim.
Koszule zefirowe męskie dzienne z mankietami i kołnierzykami kolorowe, białe i w paseczki po Mk 5.200, z zagranicznego
zetiru po 6.000.
Nasze koszule w sklepach sprzedawane są po Mk 8.000 i 9.000.
Koszule nocne z dobrego madapolanu po Mk 4.300 i 4.800.
Kalesony męskie z żyrdowskiej dymki wszystkich rozmiarów po Mk 4.200, w gatunku wyższym po Mk 3.800.
Koszule damskie dzienne i nocne zagraniczne z koronkami i wstawkami po Mk 3.800.

Za przesyłkę i opakowanie dolicza się Mkp. 800. Zamówienia wysyłamy natychmiast (nawet bez zadatku).
UWAGA! Nasza gwarancja: Za nieodpowiedni towar zwracamy pieniądze lub zamieniamy na inny w przeciągu 14 dni.
Zamówienia prosimy adresować: **Do Warszawskiej Spółki Manufakturowej, Warszawa, ul. Jasna 18—20** (Tel. 243-80 i 171-28).

Przyjeżdżających do Warszawy prosimy uprzejmie o lask. odwiedzenie naszego składu i osobiste przekonanie się co do ga-
tunku towarów i cen. Z powodu braku miejsca podajemy tylko kilka listów naszych klientów dla scharakteryzowania treści takowych.
1) Uprzejmie dziękuję za przysłany zamówiony przezemnie towar, z którego jestem w zupełności zadowolony, proszę
o przysłanie...
General Milewski — Poznań.
2) Z przesyłki na dz. 14 VI t. j. z płaszczy i materji 3 1/2 metra jestem bardzo zadowolony i polecitem moim znajomym gorąco
jako solidną i rzetelną firmę. Dzisiaj proszę dla mnie wysłać za zaliczką 3 1/2 metra takiej samej materji.
Józef Karpiśzek — w Horodyszczu, p-ta Tysienica.
3) Proszę o przysłanie mi jednego płaszcza nieprzemakalnego w kolorze usunie z 23 p. m. z Panem umówionym...
Jung gen. pp. — I-ea 15 D. P. Bydgoszcz.
4) Czwartą obstalunek mój otrzymałem, za który serdecznie dziękuję, a teraz proszę o wysłanie mi niżej wskazanych rzeczy,
a mianowicie...
M. Bigos — st. Rójowice P. K. P.
5) W dowód, że jestem zupełnie zadowolony z przesyłanego towaru, zamawiam niniejszym...
Ksiądz Aleksander Osiecki — Jastrząbka Nowa, p. Łosiągóra ad. Tarnów.
6) Racz pan wybaczyć, że natychmiast nie podziękowałem za otrzymany towar — ale opóźnienie owe da się wytłumaczyć moim
pobytem na wsi. Z towaru jestem naprawdę zadowolony i wielu moich kolegów wyraziło chęć przesłania Sz. Panu zamówienia i na po-
dobny towar, co mam nadzieję powinno nastąpić wkrótce. Pozatem proszę Sz. Pana o przysłanie mi...
Teofil Zurko — Strzemieszycze (Zagl. Dabr.)